

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273, Preot paroh Mihai
Mărgineanu, tel. 0742 044 844,
margineanu@mail.dntis.ro
Preot Il Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
iustinian_raduc@yahoo.com
Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602,
redactor_sef@yahoo.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru
susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile
culturale și filantropice ale parohiei, primim donații
în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450
deschis la Raiffeisen Bank Iași

Cronică parohială

**Evoluția lucrărilor de consolidare
la biserica noastră**

În săptămâna care s-a încheiat, s-au
confectionat și montat elementele de sprijinire grea la
absida de nord și la arcul triumfal din pronaosul
bisericii. De asemenea s-au desfășurat lucrări de
organizare șantier, precum și de transportare a
materialelor.

Conform celor declarate de domnul Gheorghe
Irodiu, șef de lucrări la acest punct de lucru, sprijinirea
grea efectuată în interiorul bisericii va fi finalizată
până pe data de 19 decembrie a.c.

În momentul în care condițiile meteo vor
permite, se vor relua lucrările de consolidare exterioară
a bisericii.

**PUTEȚI SPRIJINI BUNUL MERS
AL LUCRĂRII PRIN:**

- contribuții financiare și alte forme pe care le
considerați de cuviință
- implicare în susținerea meselor zilnice pentru
constructori. **PROGRAMĂRI LA OFICIUL
PAROHIAL**, tel. 0232 211 273 sau direct la
PANGARUL BISERICII.

*Detalii și informații puteți obține oricând,
contactându-ne la binecunoscutele date, pe care le
găsiți și în colțul din stânga-sus al ultimei pagini.*

*Mulțumim călduros enoriașilor și
colaboratorilor care deja au răspuns apelului nostru,
implicându-se încă de la început cu mult devotament
în responsabilitățile pe care aceste ample lucrări ni le
ridică tuturor.*

www.neosim.ro

RUGACIUNE DE DIMINEAȚĂ
de Părintele Arsenie Boca

Doamne Iisuse Hristoase,
ajută-mă ca astăzi toată ziua
să mă lepăd de mine însumi,
că, cine știe din ce nimicuri, mare vrajbă am să fac
și astfel, ținând la mine, să Te pierd pe Tine.
Doamne Iisuse Hristoase,
ajută-mi
ca rugăciunea Preasfântului Tău nume
să-mi lucreze în minte mai mult decât fulgerul pe cer,
ca nici umbra gândurilor rele să nu mă întunece,
căci, iată, păcătuiesc în tot ceasul.
Doamne,
Cela ce vii în taină între oameni,
ai milă de noi,
că umblăm împiedicându-ne prin întuneric.
Patimile au pus tină pe ochii minții,
uitarea s-a întărit în noi ca un zid,
împietrind în noi inimile noastre
și toate împreună au făcut temnița
în care Te ținem bolnav, flămând și fără haină,
așa risipind în deșert zilele noastre,
umbră și dosădiți până la pământ.
Doamne,
Cel ce vii între oameni în taină,
ai milă de noi
și pune foc temniței,
aprinde dragostea în inimile noastre,
arde spinii patimilor noastre
și fă lumină sufletelor noastre.
Doamne,
Cela ce vii în taină între oameni,
ai milă de noi,
vino și Te sălășluiește întru noi,
împreună cu Tatăl și cu Duhul Tău cel Sfânt.
Căci Duhul Sfânt
se roagă pentru noi cu suspine negrăite,
când graiul și mintea rămân neputincioase.
Doamne,
Cel ce vii în taină,
ai mila de noi,
căci nu ne dăm seama cât suntem de nedesăvârșiți
și cât ești de aproape de sufletele noastre
și cât ne depărtăm noi prin păcatele noastre.
Ci
luminează lumina Ta peste noi,
ca să vedem lumina prin ochii Tăi,
să trăim în veci prin viața Ta.
Lumina și Bucuria noastră, slavă Ție!
Amin.

Al dumneavoastră, cu căldură !

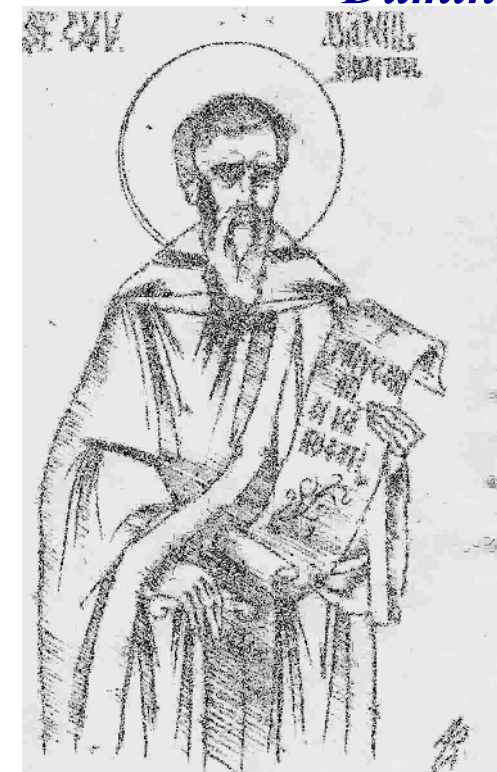
Bd. Timisoara nr 80, sect. 6,
Bucuresti, 061325
Tel/fax: 021/444 07 41/42/43
E-mail: radox@radox.ro
www.radox.ro

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a douăzeci și opta după Rusalii

JOI: Sf. Cuv. Daniil Sihastrul

Grafică realizată de
Robert Burlacu

O, preacuvioase sfinte
părinte Daniil, lauda
Bisericii Bucovinei,
părintele nostru
duhovnicesc al tuturor
celor ce cu dreaptă
credință cinstim pe
Dumnezeu, izbăvește de
toată primejdia țara
noastră, mănăstirile și
bisericele cu podoabele
lor sfinte și ne
învrednicește să cântăm
lui Dumnezeu,
împreună cu tine:
Aliluia!

**Condac 13,
ACATISTUL CELUI
ÎNTRE SFINTI
PĂRINTELE
NOSTRU CUVIOSUL
DANIIL SIHASTRUL**

**Evanghelia duminicii:
Pilda celor poftiți la cină**
(Luca XIV, 16-24)

16. Iar El a zis: Un om oarecare a făcut cină mare și a chemat pe mulți;
17. Și a trimis la ceasul cinei pe sluga sa ca să spună celor chemați: Veniți, că iată toate sunt gata.
18. Și au început toți, câte unul, să-și ceară iertare. Cel dintâi i-a zis: Țarină am cumpărat și am nevoie să ies ca s-o vând; te rog iartă-mă.
19. Și altul a zis: Cinci perechi de boi am cumpărat și mă duc să-i încerc; te rog iartă-mă.
20. Al treilea a zis: femeie mi-am luat și de aceea nu pot veni.
21. Și întorcându-se, sluga a spus stăpânului său acestea. Atunci, mâiniindu-se, stăpânul casei a zis: Ieși îndată în piețele și ulițele cetății, și pe săraci, și pe neputincioși, și pe orbi, și pe schiopi adu-i aici.
22. Și a zis sluga: Doamne, s-a făcut precum ai poruncit și tot mai este loc.
23. Și a zis stăpânul către slugă: Ieși la drumuri și la garduri și silește să intre, ca să mi se umple casa,
24. Căci zic vouă: Nici unul din bărbății aceia care au fost chemați nu va gusta din cina mea.

IMPORTANT

- ◆ Pentru a putea susține acțiunile umanitare și manifestările tradiționale legate de Sfintele Sărbători, începând din această duminică parohia a deschis lista de donații, care vor ajuta pe Moș Crăciun să ne poată face mici surprize tuturor.
- ◆ Ca și în ceilalți ani, lângă Bradul de Crăciun din biserică se vor putea pune și pachete cu haine și alimente. De asemenea, la Pangarul parohiei organizăm colecta de fonduri pentru proiectele sociale ale Bisericii.
- ◆ Pentru a preveni aglomerația pentru spovedanie în preajma Nașterii Domnului, când se merge cu Ajunul Crăciunului, apelăm la creștinii noștri pentru a se spovedi în zilele care au mai rămas respectiv:
16-19 decembrie, între orele:
8.00 - 10.00 SAU 18.00-20.00
- ◆ În timpul derulării vizitei pastorale, în perioada 20-24 decembrie PREOTUL NU MAI POATE SPOVEDI.
- ◆ Recomandăm creștinilor a se spovedi în zilele de marți, miercuri, joi și vineri, conform programului anunțat, iar duminica, la Sfânta Liturghie să primească Sfânta Împărtășanie.

A început Cursul gratuit de Colinde !

Și în acest an, conform tradiției consacrate, adresăm copiilor, elevilor, studenților și tinerilor interesați invitația de a se înscrie la **CURSUL GRATUIT DE ÎNVĂȚARE A COLINDELOR ROMĂNEȘTI**, pe care-l organizează parohia noastră pentru a întâmpina cum se cuvine Slăvitul Praznic al Nașterii Domnului.

Cursul este susținut de Doamna Profesor Otilia Marcela Pop, violonistă în cadrul Orchestrei Operei Naționale Iași și membră a Corului Bisericii Toma Cozma din Iași la partida de sopran. Toți participanții care vor dovedi consecvență și seriozitate, la Concertul final vor primi diplome și premii surpriză.

PROGRAM

- ⇒ GRUPE MICĂ: copii mici — elevi în clasa a VI-a:
Sâmbătă, 20 decembrie, ora 11.00
  - ⇒ GRUPE MARE: elevi în clasa a VII-a — studenți, tineri:
Sâmbătă, 20 decembrie, ora 12.30
- Pentru DETALII și ÎNSCRIERI
tel. 0741 706 602

JERTFĂ ȘI MINUNE: BISERICA DIN PRISACANI (VII)

(urmare din numărul trecut)

Continuăm, în rândurile ce urmează, relatarea mărturisirilor Prea Cucernicului Părinte Mihai Mărgineanu referitoare la greutățile și riscurile pe care le-a trăit alături de comunitatea parohială pentru construirea, în timpul regimului comunist, a Bisericii "Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil", din localitatea Prisacani, județul Iași.

“ Vizita IPS Mitropolit Teoctist însoțit de o delegație a bisericii Anglicane a constituit un moment de încurajare pentru tot ceea ce făceam, dar și o îndreptărire a oaspeților că în timp ce regimul demola biserici, într-un sat la marginea țării oamenii își construiau singuri biserica. Avusesem la dispoziție doar o oră, dar repede s-a dat de veste și au venit în grabă creștinii cu flori și au făcut o primire foarte entuziastă membrilor delegației ce însoțea pe IPS Mitropolit, care a făcut o rugăciune și a rostit un cuvânt de învățătură. Îmi aduc aminte cât de uimiți au fost oaspeții privind la chipurile fericite ale sătenilor și la atenția pe care o arătau.

Momentele de rugăciune au avut un rol deosebit în atașamentul oamenilor față de ceea ce se înfăptuia în șantierul parohial. Un astfel de moment a fost sfințirea temeliei bisericii. Această slujbă a fost oficiată de părintele Mitrofan Băltuță, starețul mănăstirii Cetățuia, ca delegat al IPS Mitropolit, însoțit de părintele protopop Anton Frunză, și încă doi preoți invitați: părintele Macarie Iftime, fiu al satului și călugăr la mănăstirea Râșca și părintele Barna Constantin de la parohia Bunavestire din Iași. La aceștia s-au adăugat „localnicii” părintele pensionar Ioan Pârțac și preotul paroh, respectiv, cel care acum vă transmite aceste informații. Rugăciunile de sfințire au fost însoțite de cuvinte emoționante și de lacrimi de bucurie ale multor săteni. Între ei venise pentru a privi și un negru de origine din Africa Centrală, coordonator de rețea de calculatoare într-un centru comercial din Paris. Acea slujbă a fost pentru el începutul cel bun, căci de atunci, de câte ori venea în concediu la socrii săi din Prisacani, era nelipsit de la biserică. Câțiva ani mai târziu, mi-a cerut să devină ortodox, iar primirea sa la Ortodoxie a fost un alt moment deosebit de emoționant, care l-a adăugat pe David Lingbima altor doi tineri străini care deveniseră ortodocși cu un an înainte.

Cu echipa din Măriței - Suceava, lucrările de zidărie au mers destul de repede, mai cu seamă pentru faptul că toată munca necalificată era asigurată de sat, inclusiv ridicarea pe schelă a cărămizilor, până la mâna zidarilor. Dar marea

problemă o constituia procurarea materialelor, cimentul, cărămida, fierul, lemnul pentru schelă și cofrajele. Am reușit să obținem pe liste cu nume de locuitori ai satului repartite de plop ce ar fi trebuit utilizat pentru încălzire iarna. Mulți dintre creștini s-au înscris pe acele liste conștienți fiind că prin aceasta riscă să nu mai poată lua aprobare pentru alte lemne pentru foc. Astfel, am făcut schela din lemn de plop, iar chereșteaua de brad pe care am utilizat-o pentru cofraje și romanate, am achiziționat-o cu mare dificultate de la un comerciant, care o aducea din Suceava cu mari riscuri.

Cu cimentul era și mai greu: se dădea numai pe bază de aprobări, iar pentru Biserică nici nu putea fi vorba de vreo aprobare. Am găsit oameni cu frică de Dumnezeu, precum domnul Ion Iordan, care mi-au înlesnit cumpărarea fără repartite, iar atunci când magazinele nu aveau, mă mai ajutau unii șefi de șantier, precum domnul Rădăuceanu Alexandru, care, fiu de preot fiind, m-a ajutat foarte mult. Acest ciment era adus vrac și basculat în grabă în curtea bisericii, de obicei seara târziu, după ora 22.00. Cu cine să duci cimentul în magazie la acea oră ? Și mi-a venit ideea salvatoare: cei care zăboveau mai mult cu paharul la birtul satului. Le-am cerut ajutorul și nimeni nu m-a refuzat. Deveniseră o echipă formidabilă, care în câteva ore duceau cimentul cu găleata în magazie, încât dimineața nu se mai vedea nimic prin curte.

Odată, îmi aduc aminte că deși mai bine de două săptămâni umblasem pe la toate magazinele și cunoștințele pentru a cumpăra ciment, în ziua când tocmai se terminase ultimul sac și deci nu se mai putea lucra, seara după ce muncitorii au servit cina, le explicam muncitorilor că întrerupem momentan și a doua zi să plece acasă. Nu am apucat însă să imi rostesc tristul discurs că a intrat în grabă un camion și sub privirile noastre pline de uimire, a basculat 5 tone de ciment vrac. Era unul din fiii satului, Vasile Bușmachi, care mi-a zis: „părinte, ăsta e un ajutor din partea mea și a șefilor mei, aș vrea să nu se știe” - „E un ajutor de la Dumnezeu și de la Sfinții Arhangheli, căci numai ei te-au trimis chiar în acest moment” - i-am răspuns eu, dând expresie uimirii și bucuriei tuturor. Cu adevărat cuvintele sunt sărace în a exprima ceea ce simte omul când descoperă lucrarea lui Dumnezeu în viața sa ! Și astfel de momente au fost destul de multe, încât pot spune că, indiferent de vremuri, Dumnezeu și Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil și-au construit biserica”.

(va urma)

Voința personală - oglinda relației cu Dumnezeu

Deoarece ne aflăm în timpul Postului Crăciunului, dincolo de cuvenitele rețineri alimentare, un act de voință înseamnă și faptul de a ignora orice fel de tentație din jurul nostru. Precum știm, conform Canoanelor bisericești, cel ce ține post trebuie să se împace cu dușmanii, trebuie să participe la slujbele bisericești, să săvârșească fapte bune și să se abțină de la mâncărurile de dulce (sau de fruct) precum carnea, laptele, ouăle, etc.

Întărirea voinței vine din interiorul fiecăruia dintre noi, prin disciplinarea minții și a trupului, prin practicarea rugăciunii și manifestarea iubirii față de aproapele nostru.

Postul Crăciunului este un post mai ușor din punct de vedere al alimentației. Odată cu sărbătoarea Intrării în Biserică a Maicii Domnului (21 noiembrie), încep dezlegările la pește.

Scopul vieții unui creștin este de a-L cunoaște pe Dumnezeu, pe de o parte, iar pe de altă parte de a implementa conținutul teoretic al acestei cunoașteri în viața sa cotidiană în sensul unei justificări a crezului său.

Sfinții Părinți afirmă că frica de Dumnezeu determină trăirea vieții în evlavie, virtute și sfințenie (De aceea, frica de Dumnezeu era numită nu numai începutul înțelepciunii (Ecleziast 1, 16; Ps. 90, 10), ci chiar plenitudinea ei (Ecleziast 1, 20) sau progresul și desăvârșirea ei. Frica îi dădea omului conștiința inferiorității în virtutea căreia acesta se străduia să placă Creatorului său. Împlinirea legii cu supunere era sănătatea sufletească a sa.

A urma viața, a merge pe calea binelui, înseamnă a nu săvârși răul, a nu-l dori : "Frica de Dumnezeu este urgisirea răului" (Pilde 8, 13). Acest dar al lui Dumnezeu este generator de pace și de sănătate (Sirah 1, 17) deci este în mod imperios necesar vieții trupesti și sufletești. Cel ce este iubit de Dumnezeu primește din belșug astfel de daruri și mereu omul se teme ca, pentru păcatele sale să nu fie exclus, după Dreptatea dumnezeiască, din această dragoste divină, din această dragoste din care se împărtășește de sfințenie și lumină. Temerea de Dumnezeu ca judecător ferește pe om de a cădea pradă viciilor și-l ajută să-L cunoască mai bine pe Creatorul său , să fie conștient de rostul vieții sale, să știe cui să mulțumească pentru toate binefacerile primite (Pilde 2, 3-6).

Ce înseamnă oare a trăi, în sensul creștin al cuvântului? Înseamnă participarea conștientă la existența lui Dumnezeu. Prin actul Creației, am fost aduși la existență tocmai pentru ca să ne împărtășim de această bucurie. Viața ca atare e Dumnezeu Însuși, pentru că Mântuitorul e „calea, adevărul și viața”. Cu alte cuvinte, afirmând că nu viața ne aparține nouă, ci noi aparținem vieții, ne mărturisim prin aceasta părtași ai Domnului Iisus Hristos sau părtași ai lui Dumnezeu prin Hristos. Într-un sens mai larg, întreaga făptură se bucură de această părtășie divină, de vreme ce își are izvorul în bunătatea lui Dumnezeu, prin Fiul său, prin Logos, fără care nimic nu s-a creat. Logosul e vistieria sfântă unde se păstrează arhetipurile desăvârșite ale acestei lumi. Și dacă prin nemernicia noastră am căzut în străinătatea păcatului, prin Logosul întrupat, prin Iisus Hristos, ni s-a dat iarăși darul de a ne ridica la modelul nostru din vistieria cerească sau la părtășia divină. În ființa sa misterioasă și neajunsă, Dumnezeu e transcendent lumii create, dar e imanent acestei lumi prin harul revărsat asupra ei, ca s-o scoată din neant și s-o mântuie. Prin urmare, viața la care suntem chemați, fie prin creație sau naștere biologică, fie prin opera mântuirii lui Iisus Hristos, e deopotrivă un dar al lui Dumnezeu, pe care îl stăpânim numai în măsura în care îl recunoaștem ca atare, adică numai în măsura participării noastre conștiente la modul divin de existență.

Deci fortificarea voinței noastre trebuie să fie în raport cu relația noastră cu Divinitatea. Cum ne fortificăm voința? Răspunzând răului cu bine, dând un sfat bun celui care are nevoie, participând în mod regulat la slujbele bisericești, spovedindu-ne și împărtășindu-ne în toate cele patru posturi, într-un cuvânt, fiind un bun exemplu pentru cei din jurul nostru.

*Prof. Camelia Apopei
Colegiul Tehnic "D. Leonida" - Iași*

De ce postești ?

- De ce postești toate miercurile și vinerile ? Întrebă odată un necredincios pe un credincios creștin.

- Dar dumneata pentru ce te speli pe față în fiecare dimineață ? - zise credinciosul.

Necredinciosul a înțeles atunci că și sufletul trebuie spălat și rămasă rușinat.

*Text cules de
Diana Ipat*